

Відтак, негативний вплив віртуального простору на формування особистості підлітка є досить поширеною проблемою. Така залежність від інтернету впливає на деформацію розвитку підлітка у всіх сферах життєдіяльності та впливає на становлення його майбутнього. Значна роль у відмежуванні молодих людей від пагубного впливу Інтернет-мережі покладається на найближче оточення, серед яких провідні ролі займають батьки та педагоги. Зокрема, слід зауважити, що неможливо виключити користування Інтернетом на даному етапі розвитку соціуму, адже він є основним елементом інформаційного обміну, але можна деяким чином зменшити діяльність підлітків у мережах Інтернету. Такі дії можуть стати поштовхом для реалізації своїх можливостей у реальному спілкуванні.

Бібліографічні посилання:

1. Білоущенко В. В. Психологічні особливості Інтернет-залежності в підлітковому віці / В. В. Білоущенко, Р. Т. Чарнецька // Науковий вісник Херсонського державного університету. Психологічні науки. — 2013. — Вип. 1. — С. 33—36.
2. Снітко М. А. Компонентнісний підхід до діяльності підлітків у Інтернет-мережі / Снітко М. А., Веретенко Т. Г. // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. — Чернігів : ЧДПУ, 2011. — С. 35—39.
3. Камінська О. Вплив інтернет-залежності на формування ціннісних орієнтацій молоді / О. Камінська // Нова пед. думка : наук.-метод. журн. - 2014. - № 1. - С. 178-182.
4. Снітко М. А. Компонентнісний підхід до діяльності підлітків у Інтернет-мережі / Снітко М. А., Веретенко Т. Г. // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. — Чернігів : ЧДПУ, 2011. — С. 35—39.

Стронціцький Б. Р.

здобувач вищої освіти І курсу

Науковий керівник – Костенко О.Г.

старший викладач

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Проблема юридичної термінології є неабияк важлива на теперішній час. Особливо яскраво ця проблема виражена у підготовці студентів-правників. Висока розвиненість мови правника є показником його професіоналізму. Переважно юридичні терміни є запозиченими словами іншомовного походження. Для сучасних юристів правильне використання юридичної термінології постає глобальною проблемою. І цю проблему потрібно негайним чином вирішувати. Значення цієї проблеми полягає в тому, що юридична термінологія є однією з найбільш головних систем не тільки у своїй сфері, а й у інших галузях мови. Юридична термінологія, як і інші галузі науки, потребує вдосконалення, і це розглядається як ще одна проблема. Це пов'язано з тим, що після Революції Гідності в Україні посилюється розвиток правотворчої діяльності.

Відомий юрист Н. Артикуца у своїй статті визначила такі характерні проблеми юридичної термінології:

- відтворення процесу формування української юридичної термінології у широких хронологічних рамках на фоні державно-правового та етнічно-мовного розвитку суспільства [2, с. 397];

- реконструкція лексичного складу і структури терміносистем на всіх етапах її історії [2, с. 397];

- показ ретроспективи змін та їх динаміки як у межах окремої термінологічної одиниці, так і цілих термінологічних об'єднань [2, с. 397].

Виходячи з цього автор робить такий висновок: «Не вирішення цих проблем суттєво збіднює нашу національну культурну історію, позбавляє можливості об'єктивно і обгрунтовано прогнозувати розвиток терміносистеми у майбутньому» [2, с. 398].

Проаналізувавши ці проблеми Н. Артикуца пропонує такі шляхи їх вирішення:

- створення на базі термінологічного центру НАН України спеціального історико-термінологічного відділення, яке б могло розвивати важливі теоретичні та прикладні напрями термінологічної діяльності [2, с. 398];

- спільна робота провідних вчених-юристів і термінознавців-лінгвістів, що дасть можливість моделювання терміносистем права [2, с. 398];

Інший вчений, кандидат юридичних наук Горобець Н. О. вбачає вирішення проблеми юридичної термінології у наступному: «Необхідно започаткувати процес оновлення та впорядкування наявної юридичної термінології у законодавстві України» [4, с. 11]. Він вважає: «Реалізація цього можлива тільки за умови, що всі проекти нормативно-правових актів проходитимуть обов'язкову мовно-термінологічну експертизу термінів, що вживаються законодавством України» [4, с. 11].

Виходячи з точки зору цих вчених, в мене з'явилися свої ідеї стосовно вирішення проблеми юридичної термінології:

- потрібно залучати іноземних спеціалістів для обміну досвідом у побудові правильної терміносистеми. Такий метод допоможе українським вченим-юристам розширити свій кругозір у веденні юридичної діяльності;

- необхідно приділяти більше уваги на вивчення юридичної термінології в старших класах середньої школи. Це допоможе людям ще зі шкільної лави орієнтуватися у справах пов'язаних з юридичною діяльністю.

Отже, ми розглянули проблему юридичної термінології, її значення. Також визначили що ця проблема є глобальною і потребує негайного вирішення. Звернули увагу на те, що юридична термінологія з часом потребує вдосконалення. Зауважили, що сучасним юристам стає дедалі складніше вживати юридичну термінологію. Розглянули точку зору на цю проблему двох вчених, які мають різні погляди на вирішення цієї проблеми. Запропонували своє бачення вирішення проблеми.

Бібліографічні посилання:

1. Миронюк С. С. «Роль юридичної термінології у формуванні мовленнєвої культури студентів-правознавців»
2. Хохрякова Л. «Юридична термінологія та проблеми її вивчення на заняттях з української мови(за професійним спрямуванням) у ВЗН»
3. Артикуца Н. «Проблеми і перспективи вивчення юридичної термінології»//Право України.- 1998. - №4
4. Науковий вісник Харківського державного університету. Горобець Н. О. «Проблеми використання юридичної термінології в Законодавстві України».
5. Клуб юних теоретиків. Стаття «Юридична термінологія: поняття,види термінів,умови раціонального використання термінології.»[Електронний ресурс] – studgurtok.ucoz.ua

Темрієнко Н. В.
здобувач вищої освіти II курсу
Науковий керівник – Кондрашева О. В.,
старший викладач
*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

МОВНІ ЗАСОБИ ПЕРЕКОНАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИСТА

Упродовж професійної комунікації дуже часто доводиться стикатися з ситуацією, коли одного чіткого уявлення про істину у справі замало. У такому разі, доцільно показати чому ваша позиція вважається істинною. Юристу слід продемонструвати інтелектуальну здатність доведення опонентам або адресатам правильність своєї позиції за допомогою аргументації, засобу мислення та професійного спілкування. Враховуючи той факт, що спілкування відбувається шляхом універсального коду – мови, а паралельно апріорі будь-яка аргументація комунікативно репрезентується мовленнєвими засобами, потрібно продивитися вищезазначену тезу через призму повсякденної професійної діяльності правників.

Взагалі, мистецтво аргументації та переконання досліджувалось багатьма науковцями різних галузей знань, зокрема, філософії, психології, логіки, риторики та правознавства. Українська мова права термін «аргументація» вживає переважно у правовій доктрині, разом з тим, частково у мові правотлумачення. Окрім цього, у мові правозастосування розповсюджено вживання також термінів «обґрунтованість», «доведення» [1, с. 9].

Зауважимо, що аргументація насамперед є мовленнєвою дією, що включає в себе систему тез, призначених для підтвердження або заперечення будь-якої думки, що звернена в першу чергу, до розуму людини, яка здатна, проаналізувавши, прийняти або спростувати цю думку. Переконуючи, адресант говорить або пише, утворюючи текст, направлений іншому суб'єкту, маючи на меті впливати певним чином на її погляди, спонукати до